

Maaneden, hvad der er en meget lille Leje; men skal der være Tale om at skaffe Folk, der tidligere har maattet nøjes med en daarlig og usund 1-Værelses Lejlighed, en Lejlighed, gaar det ikke an at komme alt for meget over denne Pris. Det kan maaske være vanskeligt for Fremtiden at bygge lige saa billigt; men saafremt man tager Sigte paa at bygge for de daarligt stillede, bør man i alt Fald søge at indskrænke Udgifterne til det mindst mulige, fordi det efter min Mening i høj Grad gælder om at affolke de gamle og daarlige Lejligheder, hvor der baade er usundt og næsten umuligt at bo, fordi Væggetøj og Rotter i alt for høj Grad huserer paa disse Steder. Nu vil der, som jeg før sagde, komme en Del Andragender fra de mange Foreninger, som i den senere Tid er stiftede her i Landet med det Formaal at opføre Arbejderboliger, og der vil komme langt flere Andragender, end det er muligt at imødekomme. Det bliver da Finansministeren, som maa tage sit Skøn over, hvor man først maa hjælpe. Jeg antager nemlig, at det vil være vanskeligt at faa Finansministeren til at forelægge Loven til Revision nu — Loven gælder jo for 5 Aar —, det er Tiden vel ikke til, og der bliver saa ikke andet at gøre end at drage den størst mulige Nytte af den halve Million, der nu staar til Raadighed. Og her maa man først og fremmest tage Hensyn til, om de Huse, man ønsker at bygge, vedbliver at tilhøre Foreningen, og at man bygger paa en Maade, der har til Formaal at komme de allerdaarligst stillede til gode. Hvis man saa senere kan faa saa rigelige Midler, at man kan fortsætte med at bygge Havebyer, var det naturligvis ønskeligt. En saadan Haveby er dejlig, og jeg kunde for saa vidt ønske, at alle Mennesker kunde bo i Havebyer; men saa længe der er Folk, der trænger endnu mere, mener jeg, det først og fremmest gælder om at skaffe dem en nogenlunde ordentlig Lejlighed, og saa maa det andet vente, til Tidene bliver bedre, og der bliver flere Penge til Disposition.

Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Saks-købing (Rørdam), som forleden Dag udtalte Ønsket om, at Staten skulde overtage al Livsforsikring. Jeg har maaske ikke for-

staaet det ærede Medlem rigtigt, men efter hans Foredrag at dømme fik jeg det Indtryk, at det for en stor Del var dikteret af og holdt efter Ønske af den tidligere Direktør for „Tryg“. Jeg er imidlertid ikke i Tvivl om, at det væsentligste for det ærede Medlem var at slaa til Lyd for, at Staten overtager alt Forsikringsvæsen. Men saa synes jeg, at det ærede Medlem skulde have nøjedes med at fremhæve det, som er Kernen, nemlig at saa længe Livsforsikringsvæsenet er paa private Hænder eller Genstand for Aktiespekulation, vil det blive betydelig dyrere, end hvis Staten overtager denne Virksomhed. Og jeg kan udmærket forstaa, at man siger, at Livsforsikring bør ikke gøres til Genstand for Spekulation i nogen som helst Retning. Det ærede Medlem kunde da have anført alle de gode Grunde, som staar til hans Raadighed, for at bevise, at Staten langt bedre og paa en langt mere tilfredsstillende Maade kan løse dette Spørgsmaal end de private Selskaber; og selv om dette ikke var blevet saa rosenrødt, som det ærede Medlem gjorde det til, vilde der sikkert alligevel være Fordele nok at pege paa, som kan berettiggelse til et saadant Ønske om, at Staten overtager Livsforsikringen. Derimod tror jeg, at det, som har været det væsentligste for den tidligere Direktør for „Tryg“, har været at faa ført et Forsvar for den Maade, hvorpaa han arbejdede for Livsforsikringssagens Udbredelse gennem Andelsanstalten „Tryg“. Det ærede Medlem forsvarerede i høj Grad den Metode, som „Tryg“'s tidligere Direktør brugte, og mente, at der var gjort denne Mand meget stor Uret, og at den Kamp, der var ført imod „Tryg“, var ondskabsfuld og alene ført af Konkurrencehensyn. Jeg er ikke her enig med det ærede Medlem; jeg tror, at meget af den Kritik, som rettedes mod „Tryg“'s tidligere Direktør, var berettiget og vel funderet. Thi naar det ærede Medlem sagde, at man kan vanskeligt tænke sig noget bedre Grundlag for Livsforsikring end Andelstanken, og han samtidig sagde, at den Mand, der arbejdede mest for at føre denne Tanke ud i Livet, var en dygtig og velmenende Mand, saa skulde man synes, at han havde al Chance for at kunne konkurrere med de andre Livsforsikringsselskaber; og saa ser det jo